

holdene i Tyskland, vil jeg gerne spørge: Kunde man ikke en Gang i Stedet for alle disse Papirteorier faa Erfaringerne lagt paa Bordet? Hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vilde berige dette høje Ting med virkelig konkrete Tilfælde, med virkelige Erfaringer fra Syd, Nord, Vest og Øst, som han udtrykte sig, saa tror jeg, han vil gøre større Gavn end ved stadig at ville drage Regeringen ind i Forhold, hvor vi dog maa erkende, at det egentlig er lykkeligst, om dens Indblanding kunde undværes. Jeg vilde gerne i denne Forbindelse sige, at vi i dette høje Ting kunde være berettigede til at blive belært med Erfaringer fra de kooperative Omraader, f. Eks. af det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, saaledes at vi kunde faa belyst, hvorledes Arbejdernes Andel i Ledelsen virker i Praksis.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes foreløbig de korte Bemærkninger.

Dahlgaard: Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg ud fra mine Synspunkter aldeles ikke vilde have noget imod, at en Nyordning skabtes paa Grundlag af den Tillidsmandsinstitution, som findes her i Danmark. Naar det ærede Medlem spørger mig, hvorfor jeg dog vil drage Regeringen ind i hele denne Sag, medens den endnu er under Overvejelse mellem Organisationerne, skal jeg dertil sige, at jeg tror, det vilde være meget gavnligt, om man fra den højtærede Regering hørte et Ord om, at der var en Villie til, at Erhvervslivet paa dette Omraade skulde ind paa en Nyorientering. Vi har fra Arbejdsgivernes Side adskillige Gange hørt Udtalelser om Spørgsmaalet om Arbejdernes Andel i Bedrifternes Ledelse og Udbytte, og disse Udtalelser, i alt Fald saadanne, som jeg har hørt, har altid været af den Karakter, at man havde Indtrykket af, at de danske Arbejdsgivere med den allerstørste Uvillie vendte sig mod disse Tanker. Derfor tror jeg, det var godt, om man vidste, hvad den danske Regerings Stilling var i denne Sag, thi, som jeg tillod mig at sige forleden Dag, dette Spørgsmaal kan til syvende og sidst ikke overlades til Organisationernes Forgødtbefindende, ellers kan man fra den ene eller den anden Side af interesse-mæssige Grunde stille sig mod en Nyorientering. Det er noget, det ærede Medlem meget vel ved, at man ogsaa i andre Lande, ogsaa i de skandinaviske

Land, ogsaa fra Sider, som det ærede Medlem sikkert vil kalde borgerlige, har udtalt, at der kan komme en saadan Spænding mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, at det er fuldt berettiget fra Samfundets Side at gribe ind netop paa det Omraade, her er Tale om. Maa jeg til Slutning sige, at det ærede Medlem ikke burde sige, jeg har gjort et Tilbage-tog fra Amerika som de store sociale Reformers Land. Jeg udtalte mig kun om Amerikas Stilling paa dette specielle Omraade, og enhver, som kender Forholdene lidt derovre, ved, at paa dette Omraade er man ikke naaet nogen Vegne i de amerikanske Stater.

Zahle: Da jeg faar Ordet nu for at replicere, synes jeg, Høfligheden kræver, at jeg, uagtet det ærede Medlem Hr. Rode som mit Partis Ordfører har gjort en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Sven i Anledning af de Angreb, han fremsatte mod mig, dog lige siger et Par Ord. Det ærede Medlem Hr. Sven antydede eller sagde vist direkte — jeg har nu ikke Fortrykket i min Haand —, at der ved Udnævnelsen af de Sagførere, som skulde føre beneficerede Sager, var under min Ledelse af Justitsministeriet taget Hensyn til, om Folk var politiske Meningsfæller eller Venner eller Slægtninge, eller hvad det nu var, i hvert Fald taget uvedkommende eller partiske Hensyn. Der er naturligvis af og til foretaget en Udnævnelse af en Sagfører til at føre beneficerede Sager ude i Provinserne, naar en af de Sagførere, som havde saadant Arbejde, var afgaaet ved Døden eller paa Grund af Alder trak sig tilbage. Disse Udnævnelser maa som Regel være gaaet efter den Indstilling, som er kommet derude fra, hvor man kendte Folk, og saaledes som Sagen er blevet forelagt mig af Departementet. Jeg har ingen Erindring om, at Indstillingerne ikke er blevet fulgt. Der kan maaske være et enkelt Tilfælde, hvor det ikke er sket, men jeg er mig intet bevidst i den Henseende. Om Udnævnelse af et større Antal Sagførere til at føre beneficerede Sager har der kun været Tale i et eneste Tilfælde i de 7 Aar, jeg har været Justitsminister, det var, da Spørgsmaalet forelaa om Udnævnelse af Sagførere til at føre beneficerede Sager her i København. Da dette skulde foregaa, anmodede jeg Formanden for Sagførernes Organisation, Hr. Højesteretsagfører Liebe, og Formændene for de tre Retter, ved hvilke Sagerne skal procederes af de Sag-